

Στήν ἀναζήτηση τοῦ Θαύματος.

Ἡ περίπτωση τῆς Χαναναίας.

Ἐνα ἀκόμα θαυμαστό γεγονός θεραπείας μιᾶς πονεμένης γυναίκας μᾶς περιγράφει τήν Κυριακή ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Μιᾶς δυστυχοῦς μητέρας Χαναναίας, πού ἀγωνιᾷ γιά τό παιδί της, τό ὁποῖο ὑποφέρει ἀπό τήν ἐπήρεια τοῦ Σατανᾶ. Μιά κραυγή ἀκούγεται ἀπό τά χεῖλη της «Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ ὅτι ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονίζεται».

Τί ἰκεσία! Τί προσευχή πρὸς τόν Θεό! Πόσο μεγάλη εἶναι τελικά ἡ προσευχή τῆς μάνας γιά τό παιδί της. Βουνά μπορεῖ νά κινήσει ἡ προσευχή τῆς μάνας. Τῆς μάνας πού πιστεύει στόν Θεό. Τῆς μάνας, πού κάνει τήν ἀγωνία τῆς ψυχῆς της γιά τό παιδί της προσευχή! Ὁ Κύριος μας δέν ἀντιδρᾷ στήν ἰκεσία. Ἐκείνη τήν ὥρα! Καί σέ αὐτή τήν φαινομενική «ἄρνηση» τοῦ Χριστοῦ νά ἀκούσει τήν γυναίκα παρατηροῦμε δύο πράγματα ἀξιοσημείωτα. Τό πρῶτο εἶναι ἡ ἐπιμονή τῆς γυναίκας νά συνεχίσει νά ζητᾷ καί νά περιμένει τό θαῦμα. Δέν τήν ἀπογοητεύει τό γεγονός πῶς ὁ Χριστός μας «οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον»!

Ἐπιμένει νά φωνάζει μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς της «Ἐλέησον μέ Κύριε». Τόσο δυνατά, πού ἡ φωνή της ἐνοχλεῖ κάποιους ἀπό τούς μαθητές Του, πού Τόν πλησιάζουν ζητώντας Του νά τήν ἀπομακρύνει ἀπό κοντά Του. Καί αὐτό εἶναι τό δεύτερο ἀξιοσημείωτο στοιχεῖο αὐτῆς τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει ἕνα τρίτο σημεῖο ἀκόμα πιο σημαντικό ἀπό τά δύο προηγούμενα. Ἀκόμα καί ἀπό τήν ὄχληση τῶν μαθητῶν, δείγμα καί αὐτό μιᾶς ἀνθρώπινης πτυχῆς πού δείχνει πῶς ὁ Χριστός ἐπέλεξε ἀτελεῖς ἀνθρώπους γιά νά τούς τελειοποιήσει κοντά Του, ἀνθρώπους μέ ἐλαττώματα καί ἀδυναμίες, ἁμαρτωλούς πού ἀγιάσαν!

Ὁ Χριστός μας λέει δύο φράσεις. Ἡ μία : «οὐκ ἀπεστάλην εἰ μή εἰς τά πρόβατα τά ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ». Ἡ Χαναναία δέν θεωρεῖται μόνον ἄλλοεθνῆς ἀλλά καί ἀλλόθρησκη γιά τούς Ἰσραηλίτες, ἀφοῦ ἐκπροσωπεῖ τόν ἐθνικό καί εἰδωλολατρικό κόσμο! Ὑπό αὐτή τήν ἔννοια ἴσως μποροῦμε νά κατανοήσουμε καί τήν ἀντίδραση τῶν μαθητῶν. Ἡ δεύτερη φράση ὅμως εἶναι ἀκόμα πιο δύσκολη, πιο βαριά στήν κατανόησή της. «Οὐκ ἐστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις». Δηλαδή, δέν εἶναι καλό νά πάρεις τό ψωμάκι ἀπό τά παιδιά καί νά τό δώσεις στά σκυλάκια...

Ἄς σημειώσουμε ὅτι, πρὶν ἀπό αὐτή τήν φράση, ἔχει ἤδη προηγηθεῖ ἡ σιωπή τοῦ Χριστοῦ στό αἶτημα βοήθειας καί θεραπείας τῆς δυστυχοῦς κόρης ἀπό τήν μάνα στόν Χριστό. Ἄν ἦταν ἄλλη στήν θέση της, ἴσως νά εἶχε προσβληθεῖ. Ἴσως νά εἶχε ἀποχωρήσει ἀπογοητευμένη ἐκφράζοντας ἴσως τήν πικρία της μέ ἀνταπόδοση λόγων. Ἄλλη!

Ὅχι αὐτή ἡ πιστή γυναίκα πού πιστεύει στό θαῦμα καί τό περιμένει. Ἐντί ἄλλων ἡ γυναίκα μέ πραγματική ταπείνωση πού ὑποδηλώνει τήν μεγάλη της πίστη, ἀπαντᾷ: «ναί Κύριε, καί γάρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπό τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπό τῆς τραπέζης τῶν Κυρίων αὐτῶ!»! Δηλαδή, ναί Κύριε ἀλλά καί τά σκυλάκια ἀπό τοὺς κυρίους τοὺς περιμένουν νά τραφοῦν καί νά ζήσουν!

Πόση πίστη! Πόση ταπείνωση! Εἶναι δυνατόν νά μήν ἀκούσει ὁ Θεός; Θαυμάζει ὁ Χριστός μας τήν μεγάλη πίστη τῆς Χαναanaίας. Τήν ἐπιβραβεύει ὄχι μόνο μέ τήν ἀναγνώριση, ἀλλά κυρίως μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῆς κόρης της. Ἄς γίνει αὐτό πού θέλεις, τῆς λέει.

Πολλές φορές ὁ Θεός δοκιμάζει τήν πίστη μας. Ἐμεῖς, οἱ φθαρτοί καί χοϊκοί ἄνθρωποι, μπορεῖ νά νομίζουμε πώς ὁ Θεός δέν μᾶς ἀκούει. Δέν εἶναι δυνατόν νά πεῖ ψέματα ὁ Θεός, αὐτό μόνον ὁ διάβολος καί οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νά τό κάνουν. Ὅταν ὁ Θεός μᾶς βεβαιώνει πώς «αἰτήτε καί δοθήσεται ὑμῖν», ποιός ἀπό τοὺς ἀνθρώπους θά τόν διαψεύσει;

Ἡ πίστη ἐπιβραβεύεται. Ἡ ἀληθινή πίστη, ὄχι αὐτή πού φαίνεται στά μάτια τῶν ἀνθρώπων ἀλλά ἡ πίστη πού φαίνεται στά μάτια Τοῦ Θεοῦ. Ἡ Χαναanaία, αὐτή ἡ πιστή γυναίκα, δέν ἐλπίζει ἀπλά, ἀλλά περιμένει τό θαῦμα. Καί τό βρίσκει. Γιατί τό θαῦμα γίνεται σ' αὐτόν πού περιμένει!

Πανοσ. Ἀρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

π. Θωμᾶς Ἀνδρέου

Πρωτοσύγκελλος Ἱ. Μ. Ἰωαννίνων